

A/PNL/263/03.07.2025

Nr.1661A/04.07.2025

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Doamnei Diana-Anda Buzoianu, Ministrul Mediului, Apelor și Pădurilor

De la: Sebastian Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Oprirea nelegală a lucrărilor de defrișare la Amenajarea Hidroenergetică Răstolița de către Romsilva

Stimată Doamnă Ministru,

Prezenta întrebare parlamentară vizează o situație de gravă, care poate afecta direct securitatea energetică a României și interesele statului român. Obiectul central al acestei întrebări este presupusa oprire ilegală a lucrărilor de defrișare la Amenajarea Hidroenergetică Răstolița de către Romsilva, acțiune despre care există indicii că ar fi fost dispusă, prin aplicarea eronată a efectelor unei suspendări a acordului de mediu și ignorarea prezumției de legalitate și valabilitate a Hotărârii de Guvern nr. 327/2025. Această conduită, dacă se confirmă, ridică serioase semne de întrebare cu privire la respectarea legii, apărarea interesului public și angajamentul față de obiectivele strategice ale Guvernului României.

Amenajarea Hidroenergetică Răstolița nu este un proiect oarecare, ci o investiție de importanță majoră pentru România, având un statut recunoscut la cel mai înalt nivel. Prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 175/2022, acest obiectiv a fost declarat "proiect de interes public major, respectiv proiect de interes național/importanță/securitate națională". Această clasificare nu este o simplă etichetă, ci conferă proiectului un regim juridic special, menit să faciliteze implementarea sa rapidă și neîngrădită.

Recunoașterea sa ca proiect de securitate națională implică faptul că legislația a fost adaptată pentru a permite excepții de la prevederi restrictive ale altor legi, cum ar fi Legea nr. 292/2018, Legea nr. 18/1991 și articolul 35 din Legea nr. 46/2008, care interzic, în general, scoaterea suprafețelor din fondul forestier național.

Beneficiile proiectului Răstolița sunt multiple și esențiale pentru dezvoltarea durabilă a României. Acesta va asigura nu doar producția de energie electrică, contribuind semnificativ la stabilitatea și independența energetică a țării, ci și utilizări secundare de o importanță vitală, precum gestionarea resurselor de apă și prevenirea inundațiilor. Această funcționalitate complexă subliniază valoarea sa pentru infrastructura națională și siguranța publică.

Mai mult, proiectul se află într-un stadiu avansat de execuție (se apropie de 100%). Această proximitate face ca orice întrerupere să fie extrem de dăunătoare, punând în pericol investiții substanțiale deja realizate și întârziind punerea în funcțiune a unui activ național critic. Stadiul avansat al lucrărilor sugerează că majoritatea impactului asupra mediului a fost deja gestionată sau este pe cale de a fi gestionată, iar întârzierile ulterioare ar fi contraproductive.

Guvernul României și Ministerul Energiei și-au reiterat angajamentul ferm față de dezvoltarea proiectelor energetice strategice, inclusiv Răstolița, prin adoptarea hotărârilor privind exproprierile necesare și prin încurajarea cooperării tuturor părților implicate pentru finalizarea cu succes a amenajării, cu parcurgerea tuturor etapelor legale aferente documentației de mediu. În acest context, acțiunile privitoare la sistarea lucrărilor, dacă sunt adevărate, ar intra în contradicție directă cu poziția oficială și angajamentele asumate de Guvern.

O întrerupere a unui proiect aproape finalizat, mai ales unul declarat de importanță națională pentru securitate, generează pierderi economice semnificative. Acestea includ costuri legate de echipamentele neutilizate, penalități contractuale, investiții irosite și potențiale litigii cu contractorii.

Pe lângă impactul financiar direct, o astfel de situație afectează credibilitatea Guvernului și reputația României ca partener fiabil pentru investiții strategice, putând descuraja viitoare investiții. Efectele negative se propagă, influențând încrederea investitorilor și capacitatea statului de a executa proiecte de infrastructură la scară largă, în mod eficient și previzibil. Prin urmare, acțiunile pretinse nu reprezintă doar o eroare administrativă sau juridică, ci o sursă potențială de prejudicii economice și de reputație substanțiale și multi-fațetate pentru stat, cu impact asupra traiectoriei sale de dezvoltare pe termen lung.

În lumina celor expuse, este imperativ să se analizeze temeiul juridic al oricărei decizii de oprire a lucrărilor, în special prin prisma valabilității Hotărârii de Guvern nr. 327/2025 și a efectelor suspendării acordului de mediu.

În acest sens, expun argumentele juridice care fundamentează prezenta întrebare:

În legătură cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Cluj prin care, admitand recursul împotriva sentinței favorabile a Tribunalului Cluj, a dispus suspendarea Acordului de mediu nr. 6/2024 până la soluționarea acțiunii în anulare promovate de aceleași ONG-uri (Dosar nr. nr. 454/117/2025 ASOCIAȚIA DECLIC și ASOCIAȚIA BANKWATCH ROMÂNIA-FILIALA CLUJ) considerăm ca aceasta Decizie nu are, în sine, niciun efect asupra valabilității Hotărârii de Guvern de aprobare a scoaterii din fond forestier.

Astfel, o hotărâre judecătorească de suspendare a efectelor unui act administrativ pronunțate în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, precum Decizia Curții de Apel Cluj în discuție, fiind una de pronunțare a unei măsuri provizorii – “suspendarea” actului până la soluționarea cererii de anulare, în temeiul dispozițiilor art. 430 alin. 3 din Codul de procedura civilă, aceasta hotărâre **“nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului”**.

Or, neavând autoritate de lucru judecat asupra fondului, deci neavând efecte asupra procesului privind anularea actului administrativ, în cazul de față a Acordului de mediu nr. 6/2024, cu atât mai mult, efectele acestei hotărâri de suspendare nu se pot extinde asupra valabilității unui act administrativ distinct, ce nu face obiectul acțiunii în anulare.

Mai mult, efectele suspendării unui act administrative cu caracter individual (acordul de mediu) sunt doar inter partes (între părțile litigiului) și nu se răsfrâng asupra altor acte administrative cu caracter individual (HG nr. 327/2025) care se bucură în continuare de prezumția de legalitate, pentru următoarele considerente:

Sub un prim aspect, în ceea ce privește legătura dintre efectele hotărârii de admitere a cererii de suspendare și cele de admitere a acțiunii în anulare a actului administrativ cu caracter normative, efectele erga omnes pe care aceasta din urmă le produce sunt recunoscute expres de dispozițiile art. 23 din Legea nr. 554/2004. Potrivit prevederilor legale indicate, “hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare”.

Așadar, caracterul general obligatoriu al hotărârilor prin care se dispune anularea actelor administrative normative rezultă din art. 23 teza I din Legea nr. 554/2004, iar opozabilitatea erga omnes a acestora este asigurată în baza tezei a II-a a aceluiași articol.

Aceste aspecte au fost reținute și în jurisprudența instanțelor de drept comun, dar și în practica Curții Constituționale a României, care a reținut, prin Decizia nr. 914/2009¹ că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 554/2004 consacră, la nivelul legii organice, efectele erga omnes ale hotărârilor definitive și irevocabile prin care se anulează acte administrative cu caracter normativ, aceste efecte fiind asigurate prin publicarea hotărârilor judecătorești în

¹CCR, dec. nr. 914/2009, publicată în M.Of. nr. 544 din 05 august 2009.

Monitorul Oficial al României, Partea I sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București².

Aceeași opinie a fost exprimată și în literatura juridică³ în care s-a statuat că **"prevederile art. 23 din Legea nr. 554/2004, consacrand efectul erga omnes al hotărârilor judecătorești prin care sunt anulate acte administrative cu caracter normativ, ca efect al publicării acestora, conduc în mod logic la concluzia că aceste hotărâri judecătorești produc efecte juridice pentru toate subiectele de drept"** ⁴.

Astfel, obligativitatea *erga omnes* a hotărârilor de anulare a actelor administrative normative rezultă ex lege, iar opozabilitatea acestora este asigurată prin intermediul publicării hotărârilor în Monitorul Oficial, spre deosebire de hotărârile de suspendare a executării actelor normative, cu privire la care Legea nr. 554/2004 nu prevede că sunt general obligatorii și nici că se publică în vreo publicație oficială sau vreun registru de publicitate.

Pe de altă parte, în ipoteza în care legea nu ar reglementa nici caracterul general obligatoriu al hotărârii de anulare a actului administrativ cu caracter normativ și nici obligația instanței de a publica hotărârea respectivă în Monitorul Oficial al României sau, după caz, al județelor sau al Municipiului București, ar trebui trasă concluzia că aceste hotărâri ar produce efecte doar inter partes?

Cu alte cuvinte, singurul motiv pentru care se recunoaște natura erga omnes a efectelor hotărârii prin care se anulează actul administrativ normativ constă în faptul că aceasta este prevăzută expres de Legea nr. 554/2004? Apreciem că o astfel de interpretare ar fi, totuși, prea restrictivă și, totodată, ar nega întinderea efectelor pe care le poate avea anularea unui act

² Înalta Curte are în vedere că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 554/2004 [...] au ca scop să asigure opozabilitatea erga omnes a acestui tip de hotărâri, în considerarea faptului că actele administrative normative cuprind reglementări formulate abstract, cu caracter obligatoriu pentru un număr nedeterminat de subiecte" (ICCJ, s. cont. adm. fisc., dec. nr. 3973 din 7 noiembrie 2008).

³ "Actele administrative normative cuprind reglementări formulate abstract, cu caracter obligatoriu pentru un număr nedeterminat de subiecte de drept sau situații care se încadrează în ipoteza normei pe care o instituie. Pornind de la această premisă, publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ, precum și reglementarea expresă, prin lege, a caracterului lor general obligatoriu constituie consecința firească a faptului că actele administrative normative au o sferă de adresabilitate generală, producând efecte pentru un număr nedeterminat de destinatari. Art. 23 acoperă o lacună a legii anterioare, care lasă posibilitatea ca un act administrativ normativ să fie anulat printr-o hotărâre judecătorească ce producea efecte inter partes, care nu era accesibilă și nici opozabilă tuturor persoanelor asupra cărora acel act și-a produs efectele, dar nu au fost părți în litigiul în care a fost pronunțată hotărârea" (G. Bogasiu, op. cit., p. 578).

⁴ O. Puie, Efectele hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de către instanțele de contencios administrativ prin care au fost anulate acte administrative cu caracter normativ și obligația publicării acestor hotărâri judecătorești, în PR nr. 8/2015.

normativ, a cărui nelegalitate ar trebui să fie constatată față de toate subiectele de drept vizate de acel act.

Prin urmare, deși obligația instanțelor de a publica hotărârile de anulare a actelor administrative cu caracter normativ în Monitorul Oficial nu ar exista în lipsa unei prevederi legale exprese, respectiv art. 23 teza a II-a din Legea nr. 554/2004, considerăm că reglementarea caracterului general obligatoriu al acestor hotărâri prin teza I a art. 23 din Legea nr. 554/2004 reprezintă doar o recunoaștere la nivel legislativ a unui principiu de ordine publică din materia contenciosului administrativ, și anume faptul că hotărârea definitivă prin care se anulează un act administrativ normativ produce efecte față de toți destinatarii actului⁵.

Sub un al doilea aspect, caracterul inter partes al efectelor hotărârii de suspendare a executării actului administrativ normativ pare să fie confirmat și de prevederile art. 14 din Legea nr. 554/2004 (și, implicit, de art. 15 din Legea nr. 554/2004), care fac referire la posibilitatea "persoanei vătămate" de a solicita suspendarea efectelor actului administrativ. Or, într-o cerere de suspendare a executării actului administrativ, persoana vătămată poate fi doar reclamantul.

Astfel, pe lângă faptul că dispozițiile art. 14-15 din Legea nr. 554/2004 reglementează legitimarea procesuală activă în materia suspendării executării actului administrativ, acestea indică și persoana sau, după caz, persoanele (în ipoteza unei pluralități de reclamanti) față de care se suspendă efectele actului administrativ, respectiv că suspendarea intervine față de persoana care a solicitat dispunerea acestei măsuri⁶.

Acest raționament s-ar justifica prin prisma faptului că instanța investită cu o cerere de suspendare va analiza necesitatea suspendării executării actului administrativ prin raportare la calitatea de persoană vătămată a reclamantului și pe baza analizei condițiilor necesare pentru suspendarea efectelor actului, a căror întrunire se verifică pe baza argumentelor expuse de către reclamant prin cererea de suspendare și susținute pe parcursul litigiului.

⁵ "În considerarea caracterului de ordine publică al litigiilor de contencios administrativ care au ca obiect acte administrative cu caracter normativ, actuala lege a contenciosului administrativ, în premieră, reglementează efectele erga omnes ale hotărârilor judecătorești prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, aceste hotărâri fiind astfel, asemeni deciziilor Curții Constituționale, general obligatorii, cu putere numai pentru viitor, ca efect al publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I sau în monitoarele oficiale ale județelor" (O. Puie, Titlul executoriu în materia contenciosului administrativ și obligația publicării hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ. Propuneri de lege ferenda, în Curierul Judiciar nr. 4/2007, pp. 126-139).

⁶ "Suspendarea executării actului administrativ este o operațiune de întrerupere temporară a efectelor unui act administrativ, care intervine la cererea părții interesate sau din oficiu, atunci când legea o prevede. [...]" (s.n., G. Bogasiu, op. cit., p. 415).

După efectuarea acestei analize, în măsura în care instanța consideră cererea de suspendare întemeiată, aceasta poate dispune suspendarea executării actului administrativ, însă în funcție de situația de fapt și de cea de drept prezentate de către reclamant și în considerarea calității acestuia de persoană vătămată. Pe cale de consecință, **suspendarea ar avea loc doar față de acel reclamant, având în vedere că este singurul destinatar al actului care a justificat necesitatea întreruperii temporare a efectelor respectivului act administrativ normativ.**

Sub un al treilea aspect, un alt raționament - strâns legat de argumentul analizat anterior - care poate fi susținut în **favoarea obligativității inter partes a hotărârii de suspendare a actului administrativ cu caracter normativ constă în condiția pagubei iminente ce trebuie dovedită de către reclamant și, respectiv, analizată de către instanța de contencios.**

După cum este cunoscut, art. 14-15 din Legea nr. 554/2004 reglementează posibilitatea suspendării executării actului administrativ sub condiția îndeplinirii în mod cumulativ a două cerințe, și anume "în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente".

În ceea ce privește prima condiție, art. 2 alin. (1) [lit. t\)](#) din Legea nr. 554/2004 definește cazurile bine justificate ca fiind "*împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ*". Sub acest aspect, instanța supremă a statuat că existența unui caz bine justificat "[...] impune existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ care este emis în baza legii și pentru executarea acesteia"⁷.

Ca atare, analiza îndeplinirii acestei condiții ar putea fi argumentată prin raportare la diverse aspecte abstracte ce țin de nelegalitatea actului administrativ și care să fie independente de conduita reclamantului (e.g., nemotivarea actului administrativ, emiterea acestuia cu încălcarea unor dispoziții legale sau în considerarea unei situații de fapt greșite etc.).

Însă, în ceea ce privește condiția pagubei iminente, aceasta trebuie analizată, în principiu, în raport de situația personală a reclamantului. În acest sens, potrivit art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, paguba iminentă reprezintă "prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public".

Prima teză a dispozițiilor citate se referă la prejudiciul material produs în persoana reclamantului prin intermediul actului administrativ a cărui suspendare se urmărește. Din această perspectivă, **instanța nu ar putea dispune suspendarea executării actului administrativ normativ față de toți destinatarii acestuia, câtă vreme aceasta a analizat**

⁷ ICCJ, s. cont. adm. fisc., dec. nr. 1390 din 20 aprilie 2006.

Îndeplinirea condiției pagubei iminente doar în ceea ce îl privește pe reclamant. De altfel, ar fi extrem de dificil, dacă nu chiar imposibil, ca reclamantul să justifice un prejudiciu material produs și față de toți ceilalți destinatari ai actului normativ în discuție.

Pe cale de consecință, **suspendarea executării actului administrativ normativ nu ar putea opera erga omnes, având în vedere faptul că instanța de contencios ar fi lipsită de posibilitatea de a verifica necesitatea prevenirii pagubei iminente ce s-ar produce față de toate subiectele de drept vizate de actul administrativ normativ, aceasta fiind limitată la analiza prejudiciului doar din perspectiva reclamantului, prin raportare la diferite detalii specifice acestuia (e.g., situația sa financiară, informații privind activitatea economică desfășurată, consecințele executării actului asupra angajaților societății reclamante, acolo unde este cazul etc.)**

Deopotrivă, Hotărârea nr. 1163/2021 din 22/09/2021 - Contencios administrativ și fiscal - litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999) **Tribunalul ARAD - SECTIA a II-a CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL LITIGII DE MUNCA ȘI ASIGURARI SOCIALE (FP5-2021) reține că ” În ce privește Decizia nr.69/03.09.2021 (n.a. act administrativ cu caracter individual), instanța apreciază că aceasta nu poate fi suspendată ca act subsecvent altui act administrativ, cum eronat susține reclamanta, ci, doar în condițiile art.14 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, iar reclamanta doar reiterează aceleași motive ca la celelalte capete de cerere, având ca obiect suspendarea executării celorlalte acte administrative atacate, motive, care, așa cum s-a arătat supra nu constituie un caz bine justificat în accepțiunea prevederilor art.2 alin.(1) lit.t) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ și care, în consecință, nu pot fi primite de instanță”.** Această practică judiciară întărește ideea conform căreia HG nr. 327/2025 nu este legat juridic de acordul de mediu, fiind un act administrativ distinct și care continua să producă efecte juridice în continuare.

Plecând de la acest raționament juridic, devine evident **ca Hotărârea de Guvern nr. 327 din 3 aprilie 2025** privind aprobarea scoaterii din fond forestier pentru realizarea lucrării de utilitate publică de interes național “Amenajarea Hidroenergetica Rastolita”, fiind un **act administrativ cu caracter individual** cu totul diferit de Acordul de mediu, este în continuare un act administrativ valabil, care a fost emis în regim de putere publică pentru executarea în concret a legii, ceea ce presupune că drepturile și obligațiile consfintite prin acesta raman neatinse.

Deopotrivă, autorizația de construire pentru AHE Răstolița este încă în vigoare, acesta fiind actul care permite continuarea efectuării lucrărilor de defrișare și finalizarea hidrocentralei.

Împrejurarea ca cele două ONG-uri au promovat separat o cerere de suspendare a efectelor Hotărârii de Guvern (dos. Nr. 365/33/2025 aflat pe rolul Curții de Apel Cluj) presupune tocmai, mai ales în lumina raționamentului de mai sus, ca în lipsa admiterii acestei cereri de suspendare, Hotărârea de Guvern își produce întru totul efectele, la fel ca și autorizația de construire, iar punerea sa în aplicare de către organismele abilitate nu ar trebui întrerupta ci, dimpotriva, ar trebui chiar urgentată.

Pornind de la analiza juridică detaliată, este fundamental să se înțeleagă că Hotărârea de Guvern nr. 327/2025, prin care s-a aprobat scoaterea din fond forestier pentru realizarea Amenajării Hidroenergetice Răstolița, reprezintă un act administrativ individual, distinct și pe deplin valabil. Acesta a fost emis în regim de putere publică pentru executarea concretă a legii, iar drepturile și obligațiile stabilite prin el rămân neatinse.

Decizia Curții de Apel Cluj de a suspenda Acordul de Mediu nr. 6/2024 este o măsură provizorie, pronunțată în temeiul articolului 15 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ. Conform articolului 430 alineatul 3 din Codul de procedură civilă, o astfel de hotărâre "nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului". Aceasta înseamnă că suspendarea nu prejudică rezultatul final al acțiunii în anulare și nu afectează valabilitatea actului în sine. Mai mult, efectele suspendării unui act administrativ cu caracter individual, cum este acordul de mediu, sunt limitate la părțile litigante (*inter partes*) și nu se extind asupra altor acte administrative distincte, precum HG nr. 327/2025, care continuă să se bucure de prezumția de legalitate.

Această distincție este crucială. Spre deosebire de hotărârile de anulare a actelor administrative normative, care produc efecte erga omnes (față de toți) și sunt general obligatorii, conform articolului 23 din Legea nr. 554/2004, hotărârile de suspendare nu au un caracter general obligatoriu și nu sunt supuse publicării oficiale. Principiul "*persoanei vătămate*" din articolele 14-15 din Legea nr. 554/2004 confirmă caracterul inter partes al suspendării. Analiza condiției "pagubei iminente" este, prin natura sa, legată de situația personală a reclamantului, ceea ce face imposibilă extinderea efectelor suspendării asupra tuturor destinatarilor unui act normativ. Jurisprudența, precum Hotărârea nr. 1163/2021 a Tribunalului Arad, susține de asemenea că un act administrativ individual nu poate fi suspendat doar ca act subsecvent unui alt act, ci doar în condițiile specifice ale articolului 14 din Legea nr. 554/2004, reconfirmând independența juridică a HG 327/2025.

Pe lângă validitatea Hotărârii de Guvern, este important de subliniat că autorizația de construire pentru Amenajarea Hidroenergetică Răstolița este, de asemenea, în vigoare. Acest act permite continuarea lucrărilor de defrișare și de construire a hidrocentralei. Prin urmare, există multiple straturi de autorizație legală care rămân valide, în ciuda suspendării acordului de mediu.

Argumentele juridice detaliate în materialul prezentat oferă o **justificare legală clară pentru continuarea lucrărilor la Răstolița**, în special în ceea ce privește valabilitatea HG 327/2025 și caracterul limitat al suspendării acordului de mediu. Acest cadru juridic stabilește o cale legală fără echivoc pentru progresul proiectului.

Dacă Ministrul sau entitățile aflate sub autoritatea sa, cum ar fi Romsilva, au acționat contrar acestor principii juridice bine stabilite, aceasta sugerează fie o eroare juridică profundă (improbabilă pentru un minister cu departament juridic specializat), fie o ignorare deliberată a statului de drept, fie o obstrucționare intenționată a unui proiect strategic. Existența acestei analize juridice detaliate indică faptul că argumentele erau disponibile Ministerului.

În acest context juridic clar, comportamentul procesual al Ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor în dosarul nr. 365/33/2025, în care se solicită suspendarea executării Hotărârii Guvernului nr. 327/2025, ridică semne de întrebare grave. Este de neînțeles de ce Ministerul, sub mandatul dumneavoastră, nu a formulat o cerere de strămutare a dosarului, spre deosebire de Guvernul României și SPEEH Hidroelectrică SA, care au depus astfel de cereri. Această inacțiune procedurală, dacă este adevărată, sugerează o lipsă de angajament în apărarea Hotărârii de Guvern.

Mai mult, există indicii că Ministerul Mediului, sub conducerea dumneavoastră, ar fi ordonat Romsilva să oprească lucrările de defrișare, în ciuda faptului că HG 327/2025 este în vigoare și produce efecte juridice depline. Această intervenție directă, dacă se dovedește, constituie un posibil act de obstrucție, care contrazice flagrant argumentele juridice prezentate și subminează un proiect strategic pentru securitatea energetică a României și siguranța energetică a cetățenilor săi.

Astfel de acțiuni, dacă sunt adevărate, erodează încrederea publicului în instituțiile guvernamentale. Prin aducerea acestor fapte în atenția publică, întrebarea parlamentară nu urmărește doar obținerea de răspunsuri directe privind presupusa conduită necorespunzătoare, ci și reafirmarea principiilor de responsabilitate, transparență și bună guvernare în cadrul puterii executive.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă solicit să-mi răspundeți, **în scris**, la următoarele întrebări:

1. Confirmați sau infirmați că Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, sub mandatul dumneavoastră, nu a formulat cerere de strămutare a dosarului nr. 365/33/2025, în care

- se cere suspendarea executării Hotărârii Guvernului nr. 327/2025, spre deosebire de Guvernul României și SPEEH Hidroelectrică SA? Dacă da, care au fost motivele acestei decizii și cum se aliniază aceasta cu apărarea intereselor statului român?
2. Care a fost strategia de apărare a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor în dosarul nr. 365/33/2025 și de ce, conform indicațiilor din materialul juridic atașat, apărarea a fost mai degrabă în sensul achiesării la pretențiilor Asociației Declic decât în sensul apărării legalității HG nr. 327/2025, evitându-se invocarea mai multor excepții procesuale și de fond? Vă rugăm să detaliați toate excepțiile procesuale și de fond care au fost sau nu au fost invocate.
 3. Ați ordonat sau dispus, direct sau indirect, ca Romsilva să oprească lucrările de defrișare la Amenajarea Hidroenergetică Răstolița, în ciuda faptului că Hotărârea Guvernului nr. 327/2025 este în vigoare și produce efecte juridice, iar autorizația de construire este validă? Dacă da, pe ce bază legală ați fundamentat o astfel de decizie, având în vedere statutul proiectului de securitate națională și argumentele juridice privind valabilitatea HG 327/2025?
 4. Care este poziția oficială a Ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor raportat la proiectul Amenajării Hidroenergetice Răstolița, declarat proiect de securitate națională conform OUG nr. 175/2022, și la Programul de Guvernare curent care prevede finalizarea acestuia? Cum intenționați să asigurați coerența acțiunilor dvs. cu angajamentele de politică internă ale Guvernului?
 5. Ce măsuri concrete va întreprinde Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, ca parte a Guvernului României, pentru a apăra și a asigura finalizarea acestui proiect energetic strategic? Vă rugăm să prezentați un plan de acțiune detaliat.
 6. Care este opinia oficială a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor vizavi de întinderea efectelor suspendării Acordului de mediu nr. 6/2024, în special în relație cu valabilitatea și efectele juridice ale Hotărârii Guvernului nr. 327/2025, având în vedere argumentele detaliate în materialul juridic integral anexat prezenței întrebări? Consideră Ministerul că o suspendare *inter partes* a unui act individual poate afecta erga omnes un act administrativ distinct?

Vă mulțumesc și aștept cu interes răspunsul dumneavoastră scris, în termenul legal.

Cu stimă,

Sebastian-Ioan BURDUJA

sebastian.burduja@cdep.ro | www.burduja.ro



Sebastian I. Burduja

Deputat al Partidului Național Liberal
în Parlamentul României



Deputat PNL